

Johtaja uudistuu oppimisen ja itsereflektion avulla

Onko työarjessasi aikaa reflektoida ja pohtia omaa osaamista ja uudistumisen tarpeita? Huomaatko opinpaikat, saatko johtajana riittävästi arjessasi palautetta? Ehditkö pysähtyä opin äärelle, miten hyödynnät sitä? Onko johtajalla aikaa oppia työssään? Onko johtajalla aikaa opiskella?

Johtajuus on jo sinänsä jatkuvaa oppimista. Työssä on jatkuvasti edessä tilanteita, joissa entiset toimintamallit, ajatukset ja taidot eivät enää toimi, vaan näissä tulee kokeilla ja soveltaa uutta. Johtajana työskenteleminen on tavallaan ammatillisen oppimismatkan tekemistä ja elämä sinänsä jo elinikäinen oppimisen polku. Tässä ammatillisena apuna ja matkavarusteena voi olla erilaiset täydennyskoulutukset, jotka johdattavat tällä polulla eteenpäin suunnitellusti, tavoitteellisesti ja tehokkaasti. Itse tartuin tällaiseen tilaisuuteen HY+ koulutuksen osalta, kun olin toiminut koulutusjohtajan työssä reilut puoli vuotta. Olin saanut hyvää sparrausta ja perehdytystä uuteen rooliini, mutta koin, että pidempi koulutuskokonaisuus ja ajankohtaiset, tulevaisuuteen ja kestävyteen liittyvät teemoitellut sisällöt toisivat minulle vielä lisää osaamista ja uutta näkökulmaa johtajuuteeni. Lähdin tälle oppimismatkalle uteliain mielin, tavoitteena saada pohdinnan paikkoja työarkeen, uudistaa omaa osaamista ja päästä refleктоimaan omia ajatuksia muiden alalla toimivien kanssa.

Itsereflektio on yksi tärkeimmistä johtajan työkaluista. Reflektointi ei ole vain itsensä tarkastelua kritiikin kautta, vaan siihen pitää kuulua myös onnistumisten huomaaminen ja niistä oppiminen, mitä onnistumisen taustalla on, miten ja miksi onnistumme? Ammatillinen itsetuntemus kasvaa reflektion kautta ja auttaa huomaamaan ja vahvistamaan edelleen omia vahvuuksia, joiden päälle on hyvä rakentaa edelleen. Koulutuspäivät ja välitehtävät olivat täynnä pohdintaa, reflektointia keskustelujen ja harjoitusten kautta. Tämä pohdinta ja keskustelujen anti on tullut myös työarkeen uusien näkökulmien, tiedon ja esimerkiksi menetelmien kautta, joilla omaa johtamistyötä oppilaitosympäristössä on päässyt kehittämään. Olen saanut opetella johtamiseen liittyviä uusia taitoja sekä ajantasaistaa olemassa olevia.

Mitä hyötyä on siitä, että johtajana hankkii vielä lisää uutta oppia? Eikö korkeakoulutus jo sinänsä riitä? Eikö mikään riitä? Itsekin olen lisäkouluttautunut aktiivisesti koko työurani ajan, ja edelleen ajattelen, että oppiminen monitavoin, niin työssä, omaehtoisesti, kuin koulutuksen järjestäjien kautta on iso olennainen osa nykyistä työelämää. Oppimista ja kouluttautumisen tulee olla omaa työuraa. Olen elinikäisen oppimisen kannattaja ja esimerkki. Jotta pysyy ammattilaisena ja asiantuntijana, tulee päivittää omaa osaamistaan säännöllisesti. On välttämätöntä saada uutta tietoa, altistaa itsensä erilaisille ja toisenlaisille tavoille ajatella ja toimia. Uudistumista tai ajattelun kehittymistä ei tapahdu, jos et välillä laajenna omaa ajatustasi ja altista itseäsi tietoisesti uudelle. Kouluttautumisen kautta saa myös ennakkointiosaamista työhön ja pystyy paremmin ymmärtämään toimintaympäristönsä muutoksia. Kouluttautuminen antaa mahdollisuuksia ammatilliseen kehitykseen, elinikäiseen oppimiseen.

Johtajuus on myös yhdessä oppimista niin työssä kuin koulutuksessakin. HY+ koulutuksessa opiskelu laajensi osaamistani paljon vertaisoppimisen kautta. Sain keskustelujen kautta tukea, uutta ajateltavaa, hienoja esimerkkitarinoita ja malleja työhön vietäviksi. Huomasin oppivani myös mallista – kuinka ottaa huomioon, vuorovaikuttaa, ohjata, kouluttaa, antaa palautetta... Vertaisoppimisryhmämme tarjosi myös hyviä verkostoitumismahdollisuuksia ja toi monipuolisia

näkökulmia eri koulutusorganisaatioitasoilta – miten johtajuuden ajankohtaiset asiat ovatkin jokseenkin samanlaisia, oli kyseessä sitten varhaiskasvatus tai ammatillinen koulutus.

Kokonaisuudessaan opinnot edistivät minun matkaani niin johtajana kuin ihmisenä. Sain arvokasta ammatillista itsetuntemusta, kehitin taitoja, joita olen soveltanut työssäni ja jaan näin koulutuksen antia eteenpäin. Ajattelen, että opintopäivät olivat aina hetken uudistumis- ja pohdintataukoja johtajuuden työmatkalla ja välitehtävät ohjasivat palaamaan päivän teemoihin työarjessa ja sitomaan opit arkeen. Vaikka koulutuskokonaisuus nyt päättyi, matka jatkuu niin elinikäisen oppimisen kuin johtajuudenkin äärellä, maistuvia, tarpeellisia elämän matkaeväitä taas mukaan saaneena.